

Współpraca z rodzicami drogą do sukcesu dziecka

Małgorzata Niewodowska

Specjalistyczna Poradnia Psychologiczno-
Pedagogiczna dla Dzieci z Niepowodzeniami
Edukacyjnymi

Współpraca - współdziałanie ze sobą jednostek lub grup ludzi, wykonujących swoje częściowe zadania, aby osiągnąć jakiś wspólny cel; współpraca opiera się na wzajemnym zaufaniu i lojalności oraz podporządkowaniu się celowi, należycie uświadomionemu sobie przez wszystkie jednostki lub grupy.

W. Okoń

WSPÓŁ ↔ PRACA

WSPÓLNA PRACA NA RZECZ
ROZWOJU,
WYCHOWANIA
I EDUKACJI DZIECKA

Rodzina i szkoła

To środowiska, które mają największy wpływ na rozwój dziecka, powinny więc współpracować ze sobą, aby dostarczyć im możliwie najwięcej doświadczeń niezbędnych do pełnego rozwoju.

Mimo tej oczywistej prawdy, rodzina i szkoła zajmują się dzieckiem równolegle, ale zamiast działać wspólnie konkurują ze sobą.

Na nauczycieli przerzucono obowiązek wychowywania swoich uczniów. Niestety, często za główny cel wychowania stawia się kształtowanie osobowości dziecka.

WYCHOWANIE POWINNO WYZWALAĆ W DZIECKU ENERGIĘ DO SAMODZIELNEGO KREOWANIA WŁASNEJ OSOBOWOŚCI!

Aby przybliżyć sobie sens wychowania należy określić warunki, jakie należy spełnić, by świadomie wychowywać:

integralność wychowania, czyli łączenie go z nabywaniem wiedzy i umiejętności.

spójność działań wychowawczych, która powinna istnieć między rodziną a szkołą.

Umiejętności społeczne przydatne do współpracy:

- Umiejętność słuchania
- Umiejętność obserwacji
- Umiejętność przekazywania informacji zwrotnej i chwalenia za sukces
- Umiejętność radzenia sobie z sytuacją trudną
- Adekwatna prezentacja siebie
- Równowaga: empatia - dystans

W celu dobrego zorganizowania
poprawnych relacji rodzic-
nauczyciel należy zacząć od
poznania wzajemnych oczekiwań
i dotychczasowych doświadczeń

Pora poznać oczekiwania ...rodziców wobec nauczycieli;

- ▶ Rodzice chcą być w szkole mile widziani;
- ▶ Rodzice oczekują delikatności i kultury przy przekazywaniu informacji o trudnościach dzieci;
- ▶ Rodzice życzą sobie dyskrecji rozmów o uwagach i zastrzeżeniach;

Zdecydowana większość rodziców wyraża potrzebę i chęć współpracy ze szkołą

Rodzice oczekują :

- ▶ informacji o postępach dziecka i możliwych problemach ZANIM się pojawiają;
- ▶ wskazówek, rady i pomocy, wiedzy fachowej w rozwiązywaniu problemów wychowawczych;
- ▶ fachowych prelekcji w zakresie wychowania i pokonywania trudności
- ▶ zrozumienia i wsparcia, a nie obwiniania za problemy dziecka;
- ▶ poszanowania ich osoby, uczuć i prywatności.

A przede wszystkim

- ▶ Rodzice chcą mieć poczucie wpływu na to, co się dzieje z ich dzieckiem w szkole - oczekują od nauczycieli otwartości na sugestie i prośby.

(badania Selingmana i Żłobickiego)

TRZY GRUPY RODZICÓW

- ZAWSZE
ZA

- OBOJETNI

- ZAWSZE
PRZECIW

POSTAWY RODZICÓW WOBEC SZKOŁY I NAUCZYCIELI WYNIKAJĄ CZĘSTO Z:

- Odmiennej formy stylu wychowawczego, niż ten lansowany przez szkołę.
- Niekoniecznie pozytywnych wspomnień własnych z pobytu w szkole.
- Sposobu przeprowadzania wywiadówki i form przekazywania informacji.
- Nieliczenia się szkoły z możliwościami rodziców w nadrobieniu zaległości i odrabianiu prac domowych.
- Podzielania stereotypu „jakościowo zła szkoła, a w niej nauczyciel źle opłacany frustrat”.

BŁĘDY ORGANIZACYJNE SZKOŁY

- ❑ Brak innowacyjności w zakresie współpracy z rodzicami.
- ❑ Brak wsparcia w procesie dydaktycznym i wychowawczym.
- ❑ Ograniczanie roli rodzica do obowiązku przyścia na wywiadówkę, słuchania i zabrania informacji o ocenach.
- ❑ Brak wydzielonego pokoju „Indywidualnych spotkań z rodzicami”.

PRZEPROWADZENIE WYWIADÓWKI CZĘSTO OGRANICZA SIĘ DO:

- Podkreślenia cech negatywnych wychowanka bądź zespołu klasowego.
- Informacji bardzo ogólnych.
- Rozdania informacji o ocenach

Umiejętności w pracy nauczyciela

Konieczne dla nawiązania i podtrzymania dobrego kontaktu z ludźmi (nie tylko z rodzicami);

- Akceptacja i unikanie negatywnego nastawienia;
- Traktowanie rodzica jak równorzędnego partnera, bez względu na różnice poglądów i wartości;
- Powstrzymywanie się od osądów;
- Szacunek

Pozostałe to...

- Uważne słuchanie, bez pośpiechu i własnego „pomysłu” na rozwiązanie problemu;
(ważna jest forma, miejsce i czas)
- Umiejętne i taktowne zadawanie pytań;
- Wypowiedzi dowartościowujące i wspierające;
- Różnorodne formy współpracy z rodzicami (nie tylko zbiorowe czyli „wywiadówki”).
- Uczestnictwo rodzica w zespołach ,pracy przy IPET, przy ustalaniu strategii pomocy dziecku.

Najważniejsze to...refleksja

- ▶ Jaki cel ma mieć współpraca z rodzicami
- ▶ Nad naszymi formami współpracy z rodzicami
- ▶ Czy to co dotychczas robimy przynosi efekty
- ▶ Jak możemy to zmienić
- ▶ Co możemy zmienić w sobie
- ▶ Jak to wpłynie na sukces dziecka

„Kto zna cel, może podjąć decyzję.
Kto podejmie decyzję, odnajdzie spokój.
Kto odnajdzie spokój, poczuje się bezpiecznie.
Kto czuje się bezpiecznie, może pomyśleć.
Kto myśli, może ulepszać.”

Konfucjusz

Co może zrobić nauczyciel , by rodzice chętnie nawiązywali z nim współpracę?

- ▶ Budować poczucie ważności
- ▶ Traktować rodzica podmiotowo
- ▶ Podkreślać znaczenie otwartej dyskusji
- ▶ Nie podawać gotowych rozwiązań
- ▶ Budować poczucie wsparcia

ZAŁOŻENIA DOBREJ WSPÓŁPRACY:

- osobami wiodącymi w wychowaniu dziecka są rodzice i to na nich spoczywa główna odpowiedzialność za jego przebieg, a nauczyciel jest ich „asystentem”,
- rodzice interesują się nauką i rozwojem dziecka, potrzebują tylko odpowiednich warunków i możliwości, by to ujawnić oraz by aktywnie w tym uczestniczyć
- do nauczyciela należy pierwszy ruch w kierunku dobrej współpracy, inicjowanie wzajemnych działań,
- nauczyciel przyznaje rodzicowi takie same prawa, jakie sam chce mieć w ramach wzajemnych kontaktów,
- nauczyciel jest gotowy na kontakt z każdym rodzicem (zmęczonym, bezradnym, roszczeniowym),
- obie strony prezentują przekonanie, że efektywność współpracy zależy od nich samych, obopólne relacje charakteryzuje akceptacja i szacunek.

REGULAMIN WSPÓŁPRACY Z RODZICAMI

- Nadaje współpracy z rodzicami właściwą rangę.
- Wprowadza jednolity system współpracy z rodzicami we wszystkich klasach.
- Ułatwia monitorowanie przyjętych zasad.
- Motywuje nauczycieli niechętnych wobec zmian.
- Ułatwia pracę młodym nauczycielom - wychowawcom często nie mającym żadnego doświadczenia w tej dziedzinie.

WYCHOWAWCY UTRZYMUJĄ KONTAKT Z RODZICAMI W FORMIE:

- ✓ Co najmniej dwóch spotkań w semestrze.
- ✓ Dyżurów konsultacyjnych raz w miesiącu.
- ✓ Pisemnych zaproszeń rodziców.
- ✓ Wizyt w towarzystwie pedagoga w domu wychowanka.
- ✓ Organizowania spotkań z przedstawicielami instytucji wspierających- fachowców.
- ✓ Zapraszają do tworzenia IPET, na zespoły w sprawie dziecka ze SPE oraz wypracowaniu strategii pomocy.

NAUCZYCIELE POSZCZEGÓLNYCH PRZEDMIOTÓW:

- ✓ Zobowiązują się do uczestnictwa w zaproponowanej przez wychowawcę formie spotkania z rodzicami.
- ✓ Organizują konsultacje przedmiotowe dla ucznia.
- ✓ Udzielają wskazówek do dalszego postępowania w czasie konsultacji dla rodziców.

Jakie mamy prawo
wymagać „super dzieci”
skoro sami jesteśmy
tacy zwyczajni.

WYCHOWANIE TO PRZYKŁAD I MIŁOŚĆ, NIC WIĘCEJ.

Fryderyk Froebel
(1782-1852)

Dziękuję za uwagę

